

**СПОРАЗУМ О ПРИЗНАЊУ КРИВИЦЕ И ИЗВРШЕЊЕ
ИЗРЕЧЕНЕ КАЗНЕ БЕЗ НАПУШТАЊА ПРОСТОРИЈА
У КОЈИМА ОСУЂЕНИ СТАНУЈЕ
(ЧЛАН 282Б ЗКП И ЧЛАН 174Е ЗИКС)**

Споразумом о признању кривице окривљени и јавни тужилац саглашавају се о врсти и висини казне у смислу члана 282б став 1. тачка 1. ЗКП – а када је казна затвора, правноснажном пресудом изречена у трајању до једне године, суд може, на основу члана 45. ст. 5. и 6. КЗ и сходно овлашћењу из члана 174е ЗИКС-а, одредити да се извршава без напуштања просторија у којима осуђени станује.

Из образложења:

Побијаним решењем председника суда који је донео првостепену пресуду у смислу одредбе члана 282д став 1. ЗКП усвојен је предлог осуђеног да му се изречена казна, изврши без напуштања просторија у којима станује.

Одлучујући о жалби јавног тужиоца надлежног тужилаштва, председник Апелационог суда у Београду је нашао да супротно наводима те жалбе првостепени суд није повредио одредбе члана 282б став 1. тачка 1. и члана 282в став 1. ЗКП и прекорачио овлашћење које има по закону – тиме што је одредио да ће се осуђеном изречена казна (чија је врста и висина одређена споразумом о признању кривице) извршити без напуштања просторија у којима станује, а уз примену мере електронског надзора.

Начин извршења правноснажно изречене кривичне санкције уређује се Законом о извршењу кривичних санкција, а чланом 174е овог Закона одређено је да након правноснажности пресуде као и у току издржавања казне, суд може на предлог овлашћених лица, уколико су за то испуњени законом одређени услови, одредити да се осуђеном коме је изречена казна затвора до једне године, она изврши без напуштања просторија у којима станује. У конкретном случају првостепени суд је имао у виду да је правноснажна пресуда којом је окривљени оглашен кривим и осуђен на казну затвора у трајању од девет месеци, донета у смислу одредбе члана 282д Законика о кривичном поступку и правилно нашао да не постоје правне сметње за доношење побијаног решења, јер се споразумом о признању кривице (који је у конкретном био основ за доношење правноснажне пресуде) сходно одредби члана 282б став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку, тужилац и окривљени саглашавају се о врсти и висини казне и осталим околностима наведеним у члану 282б ЗКП, а не о начину на који ће та казна бити извршена.

Осим тога, одлука о начину извршења казне, може бити донета тек након правноснажности пресуде којом је изречена и у односу на осуђено лице како је то предвиђено и чланом 45. Кривичног законика.

(Решење Апелационог суда у Београду СуХ 8/2011 од 31. августа 2011. године и решење Првог основног суда у Београду ИК бр.7/2011 од 29. јула 2011. године)

*Аутор сентенце: Драгана Луђњанин,
виши судијски сарадник Апелационог суда у Београду*